

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTUL:

In Capitală: 1 an 24 lei, 6 luni 12 lei, 3 luni 6 lei.
In District: 1 an 30 lei, 6 luni 15 lei, 3 luni 8 lei.
In Strainatate: 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei.

Director: D. AUG. LAURIAN.

STIRI TELEGRAFICE

din zilele străine.

Berlin, 14 Iuniu. — «Monitorul Guvernului publică mulțumirea împăratului și a împăratesei Germaniei pentru felicitările numeroase, ce le-a primit din tot împărătești cu ocazia celebrařii nuntă de aur. Ilustrii soți mai mulțumește apoi și pentru instituirea și fundarea de așezăminte de bine-facere, ce le văzură că cu atâtă zel său înființat prin toate provinciile împărătești, asemenea din incidentul serbării nuntă de aur.

«Nord Allgm. Ztg» vorbind de felicitarea pařipă declară, că e falsă știrea dată de unele jurnale, că amnistia preoților condamnaři era imposibilă. E absolut incorrect, că ar fi existat în ultimele 6 ore o amnistie pentru preoții pedepsiți și că apoi în cele de pe urmă lucru s-ar fi zădărnicit; din contră, asupra acestei cristiuni nu s-a făcut nică o desbatere politică. Ministerul nu s-a ocupat de fel cu cestiunea amnestierei, și amnestierele către său au ordonat sunt, dupe dorința împărătești, un rezultat al înțelegerii speciale dintre ministrul de justiție și cel de interne.

Roma, 14 Iuniu. — După o desbatere de mai multe zile camerile au învuițat cu 185 contra 115 voturi proiectul guvernului, prin care se acordă cetăřii Florența o despăgubire de 49 milioane franci.

Versailles, 14 Iuniu. — (Sedinta senatului). Ministrul de externe, d. Waddington, sprijineste proiectul de lege privitor la reîntoarcerea camerelor în Paris și conchemarea congresului, a cărui singură chemare să fie aceea, dă sterge din constituțione articolul, ce prevăde și dispune ca loc de adunare Versailles. Ministrul a declarat, că guvernul va garanta pentru susținerea ordinii; constată că departe linistea spiritelor. În telecinece ce a dovedit o democrație franceză în decursul crizei din anul 1877, merită increderea guvernului. (Aplauze).

Ministrul de finanțe, Leon Say combate pe acela că afirmă, că consiliul municipal din Paris poate să provoace multe pericole, și declară că guvernul va să asigure legii tot respectul neceșar.

Laboulaye combată proiectul de lege.

Ministrul lucrărilor publice, Freycinet, este neutru proiect; el zice, că a nu vota pentru reîntoarcerea camerelor, însemnă votarea de ne-incredere guvernului.

Jules Simon încă este pentru proiect. El zice, că pentru camere Versailles este mai periculos de către Parisul, de oare ce în străinătate nu se crede în consolidarea guvernului actual. Franția să arde din vaza sa.

Ducele de Audiffret-Pasquier este contra. El încărcă senatul să nu lase în prada pasiunilor parisenilor libertăřile câștigate. Dacă congresul să adună odată, atunci el poate modifica și ataca și alte §§.

Senatul a decis însă cu 153 contra 133 voti să între în desbatere specială și primă cu 149 contra 130 voturi singurul § al legei.

Paris, 14 Iuniu. — In sedința senatului Laboulay a fost contra reîntoarcerei camerelor de la Versailles la Paris. Pe când continua, se ceru închiderea discuționiři, dar după o mare aprindere și iritate a spiritelor se mai învuiță continuă desbaterea. Oratorul astă, că Parisul nu a suferit nimic cu petrecerea camerelor în Versailles. Chiar Girondiștii declaraseră, că menținerea republicei se trage de la prezentă camerelor în Paris. Dacă camerele se astă în Paris, ele domnesc peste Franția, dacă însă se astă la Versailles, Franția se domnește pe sine însăși.

Viena, 14 Iuniu. — In Prizrend s'a ținut la 5 I. c. o adunare de notabili, la care au asistat și ligei albaneze din Ipee, Djacova și Novi-Bazar.

Resoluționile luate sunt cele următoare: Albanezii să vor apăra în toate cazuurile țara lor de invaziuni. Liga va dirija 15,000 oameni la punctul ce va fi mai amenințat.

Triburile Albaniei inferioare trimet un corp sucursal de 6000 oameni la Prizrend. Liga va dispune de aceștia după trebuință.

Să se ridică un imposit individual de 10 piastră de argint de la fiecare locuitor din vilăiețul de Cossava, fără de nici o deosebire de religie și rasă.

Comitetul central de păna acum din Prizrend,

Pentru Abonamente, Anunciuri și Reclame, a se adresa:

In România: La Administrařie, strada Lipscani, No. 11, Typographia Stefan Mihalescu. — In France: la Societé Havas Laffit & Cie, 8, place de la Bourse, Paris. — In Austria: Abonamente, Anunciuri și Reclame la d. B. G. Poppovits, furnisoriul Curței Române, Stadt, Fleischmarkt, 15, Viena. — Pentru anunțuri, venind din Germania, nu se primește de către mijlocirea expediunii de anunțuri: Adolf Steiner, in Hamburg.

ANUNCIURILE:

Linia mică pe pagina IV—55 bani
Reclame pe pag. III, 1 leu; pe pag. II, 2 lei; pe pag. I, 3 1/2.
Episođe nefranțate se refuză. — Articoli nepublicaři nu se inapoiařa. — Pentru rubrica:
Insertiuni și Reclame, Redacționea nu e responsabilă

se va întări cu 8 membri, apoi după aceasta comitetul se va strămuta la Novi-Bazar și se va declara în permanentă.

Guvernul turc a acordat acestei adunăři cea mai deplină libertate și n'a impedit pe generalul de divizie Osman-paša să mai slabiască garnizoana de la mica, prin trimiterea de două batalioane spre Macedonia de apus.

luiționii, este «odioasă», cu căt «mai odioasă» trebuie să fiă tactica guvernului, care se face de lumină, pentru a vorbi tocmai la urmă, tocmai asupra votului, când este cu puțină a supriude și a amăgi buna credință a cătorva reprezentanți mai slabii de ănger.

Cu toate că avem increderea, că nu se vor găsi în parlamentul nostru acele două treimi servile, cără să vă credă că, rezolvând într-un mod larg cestiunea Evreilor, țara va face «un pas mare pentru întărirea (?)» instituționilor noastre interioare, pentru con-solidarea (?) politică a statului român, cum pretinde organul guvernului; — totuști este de datoria presei independente de a țineea spiritul public deștept asupra jocului celor de la cărmă.

Am pătit-o de multe ori, incredându-ne orbesecă în făgăduelile bărbătilor de la putere; este de datoria unui om matur să nu se mai luă dupe vorbe, și a crede numai în fapte.

Guvernul nu vrea să vorbiască; — este ceva putred la mijloc. Să fim cu luare aminte.

Oamenii, cără se măndresc, că insuřă într-ănsii increderea tării, nu vreau să lumineze țara, asupra primejdiilor ce ar urma, când s'ar introduce în organismul naționalităřil române «disolventul» evreiesc; nu vreau să spună de mai multe tări, care este rezultatul meditařiilor lor de bărbăti de stat, în această grozavă cestiune. Cuidat! Si au curagiul a monopoliza, numai pentru dănsiři, tot liberalismul, tot naționalismul, tot constituționalismul!

Este oare inseris în cartea liberalismului, că acela este mai credincios inaltelor principii liberale, care se ferește de discuțione, care se ascunde de opinionea publică, care face cu neputință întreaga lămurire a tării asupra unei cestiuni, ce o interesează mai mult de căt toate formele de guvernămēnt?

Este oare național, de a te feri de națione, ca nu cumva să dănsa să afle de cugul tău și să ia măsură de a se apăra?

Este oare constituțional, de a face alegeri, fără să vorbesc nimic asupra obiectului acelor alegeri; de a te infătișa adunăřilor, declarând că, într-o cestiune așa de vitală, tu, guvernul, care, cel d'antău, trebuie să aibă o părere bine formată, n'arici o părere?

Mărturism, că un așa liberalism, naționalism și constituționalism nu'l putem caracteriza de căt ca trinitatea fățării.

Constituționea vă spune lămurit, că «Adunările cele noi proced, in acord cu Domnul, la modificarea punctelor supuse revizuirii». Ce mai veniři, cu artificiuri sofistice, că să vă intemeiaři pe acest articol, spre a argumenta mutismul guvernamental? Ce vă facești, că nu înțelegești bine cuvintele in acord cu Domnul? De ce treceți răpede peste vorba proced?

Este o cestiune elementară de drept constituțional și alta de gramatică, pe care învețařii noștri contradictori se silesc, cu oare-care dibacie, să o incure.

Cine zice, că la modificarea constituționiři este necesar acordul cu Domnul, zice că Suveranul cooperă la modificarea pactului fundamental, că fără participarea Suveranului nu se poate modifica nimic din Constituțione.

Și când cooperarea Domnului, participarea lui la facerea unei legi este completă? Numař atunci când legea este precesă de un proiect al executivăi, înaintat cu mesajul domnesc; când legea este însoțită de sprijinul guvernului în desbaterea parlamentară;

și când în fine, aceeași lege este urmată de saucțiunea domnească. Eacă fazele prin care se manifestă participarea Suveranului la facerea unei legi. Acesta este marsul întreg constituțional în legiferăři.

Să nu ni se obiecteze, că constituționea română dă și parlamentului dreptul de inițiativă. Acest drept există numai în cazurile ordinare; dar când este vorba de o lucrare extra-ordinară, solemnă, cum este revizuirea contractului încheiat între țară și Domnitor, trebuie să ca camerele să fie, de la început și păna la sfârșit, într-un perfect acord cu Suveranul, pentru ca modificarea constituțională să se poată face. Si cum poate fi acel acord, pe care îl cere pactul nostru fundamental, când țara nu scie de la început părerea puterii executive? Pe ce basă se vor face discuțiile, când aceia cără sunt datorii să pregătiască lucrările, cără posedă toate elementele opiniei, nu fac nici o pregătire, nu și spun opinionea? Aceasta este o politică iesuitică, o tactică vicleană, ear nici de cum o procedere adevărat liberală, națională și constituțională.

Dacă nu sunteř mulțumiři cu aceste observařiunii, mai citiři o dată al. III de la art. 129: «Adunările cele noi proced, in acord cu Domnul, la modificarea punctelor supuse revizuirii.» Ce va să zică proced? A păři înainte, a face primul pas, a începe o lucrare. Chiar de la începutul pasării, chiar de la începutul lucrărilor, trebuie ca Domnul să ieă parte la această lucrare. Așa cere constituționea, căci dacă nar fi voit să ceară acestea, nu s'ar fi redactat astfel acest aliniat, ci s'ar fi lăsat deplină putere Adunăřilor de a modifica, cum vor crede ele de cuvintă, punctele supuse revizuirii, cu total separat de consfătuirea cu puterea executivă, specifică pentru Domn numai dreptul de veto.

Așa însă cum este redactat acest articol, el nu poate avea alt înțeles, de căt că constituționea nu se poate modifica, fără participarea intreagă a Suveranului la această lucrare.

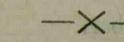
Eacă de ce noi, am cerut guvernului să se prezinte camerelor, cu un proiect clar formulat, bine motivat, însoțit de un mesajul domnesc și de toate actele diplomatice și interne necesare.

Știam că guvernul nu va face aceasta; știm și cauzele, pentru cără nu voește să meargă pe calea francă constituțională: el are o poziție falșă, ca să nu intrebuiřă cuvenitul organulu său oficios, în cestiunea israelită, și se teme de cădere. Celor ce vorbesc toată ziua, că ei sunt națione, l'e frică de națione, n'au incredere în națione. Tocmai fiind că știam acestea; tocmai, fiind că, prin culisele guvernamentale, s'ar fi organizând o tactică de amăgiere; noř protestăm în contra procederilor iesuitice ale cabinetului, și zicem acelora cără, în corporile legiuitorare, reprezintă intr'adevăr cugetul tării, în cestiunea israelită: Veghiuři! căci primejdia e mare!

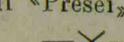
CRONICA ZILEI

Cunoșcutul filo-român, d. A. Ubicini, publică în «Revue de Géographie», un interesant studiu asupra Dobrogei și Deltei Dunării.

El vom împărtăși în curând editorilor noștri.



Procesul d-lui Atanasiade, pîrît de calomnie de către cămărașul Stan Popescu, s'a amănat pe ziua de 18 Iunie, spre a se judeca împreună cu redactorul «Presei».



In Academie se discută fixarea unei noi ortografii românești pentru publicațiunile oficiale ale societății. Majoritatea nemuritorilor sunt pentru scrierea fonetică.

—X—

«Timpul», face critica (?) unei bucați din cronică noastră de Sâmbătă.

Ca răspuns i adresăm cuvântul «curios!» cu care și termină insuși critica și care poate servi atât de bine ca să caracterizeze confețiunea acelor rânduri din «Timpul».

—X—

In ședința din 31 Mai, Academia română admite, în unanimitate, pe d. Picot, cunoscutul profesor de limba și literatura română, la școala de lăzile orientale moderne, din Paris, el admite între membrii săi onorari.

Propunerea a făcut-o d. Odobescu.

—X—

Un conflict s'a produs la Sulina, zice «Re-nascerea», între autoritatea română și consiliul străin, în urma ranei făcute de o sântinelă română unui marinări grec, prin falsă interpretare a unui ordin militar.

O comisiune de anchetă compusă din d-nii M. Mitilineu, generalul C. Davila, colonelul Fălcioianu și loc.-colonel Maican Dumitrescu s'a trânsis la fața locului.

Comisiunea s'a intors astăzi în București.

Aflăm că conflictul e aplănat.

—X—

Direcțiunea institutului «Troteanu», ne roagă a aduce la cunoștință publicului, ce se interesează de instrucțiune, că esamenele generale ale elevilor din acel institut, pentru anul scolar 1878-79, se vor fi în toate zilele, de la 7 pâna la 22 Iunie, orele 8 pâna la 12 a. m.

Distribuția premiilor se va face în ziua de 24 Iunie, la orele 12, ameazi.

Satisfăcând plăcerii d-lui Troteanu, nu ne indorm, că «școala practică de comerț» va intruni un mare număr de ascultători, în timpul acestor esamene.

Numărul d-lor comercianți, de sigur, va fi cel mai mare.

—X—

Fidel promisiunii de a fi pe lectori în cadrul procesului proiectat de scandalul ocasionat cu inmormântarea rabinului Șor, reproducem următoarele după «Steaua României»:

«Astăzi a inceput să se trate înaintea Secț. I-a a Curței apelul făcut de d. Prim-procuror și de apărare asupra sentinții secției a IV-a a Tribunalului în afacerea din 11 Mai, cu ocazia inmormântării rabinului Șor.

Curtea era compusă din d. Neiu, prim-președinte, d. I. Niculescu, membru, și d. Gheorghiu supleant; fotoliul ministerului public ocupat de d. P. Zamfirescu; parte civilă reprezentată prin dd. avocați N. C. Aslan și Eossy; apărarea prin dd. Lepădatu, E. Filipescu Dubău, Gh. Bejan și Gr. M. Bucium.

Cetirea dosarelor a durat peste trei ore. Astăzi a vorbit d. N. C. Aslan; care printre un discurs remarcabil, pe care el vom publica în numărul viitor, a demonstrat că în acea nenumărită afacere așa existat om-ucidere, rebeliune

contra siguranței Statului și distrugere. După o expunere mișcătoare a faptelor și o dezvoltare eminentă de teoriile juridice, d. Aslan, a conchis că preveniții trebuie să fi trimiș înaintea Curței cu jurații.

După d. Aslan a vorbit d. Bosie.

Oarele find înaintate continuarea procesului să amânat pentru Lună, 4 Iunie.

DIN AFARA

Poporațiunea din Novi-Bazar și ocuparea austriacă.

In zilele cele mai apropiate se va face intrarea trupelor de poporațiune austro-ungare și în districtul de Novi-Bazar. «Deutsche Ztg.» schițează în următorul mod dispozițiile poporațiunei indigene, față de acest act:

In sandjacul de Novi-Bazar, dispozițiile poporațiunei față de eventuala ocupare a acestui teritoriu prin Austria, sunt împărțite.

Poporațiunea serbească nu va privi-o fără bucurie. Poporațiunea mahomedană nu este de drept pentru poporațiune; dar abstragând de la plebea cea fanatică, ea este impotriva oricărei rezistențe.

Din contră trebuie să admitem, că semințile arătute, învecinate cu Muntenegru, se vor împreuna în condiții favorabile pentru a înscena un fel de impotrivire.

«Pol. Corr.» zice: «Dacă autoritățile turcescă nu vor juca un rol fals, incuragiând pe subiectii insurecționarea, se crede, că său nu se va întâmpla niciodată o impotrivire, său aceasta va fi de o mică importanță.»

Ne temem, că sanguinismul se va resbuna și de astă dată foarte amar.

Adeca, fără multă circumscrisie, trupele austro-ungurești nu vor fi primite niciodată în Novi-Bazar, ca și în Bosnia, cu «păne și cu sare» ci — cu «gloante». Că vor fi mai multe său mașini putințe aceste gloante, este indiferent.

Ceva ne pare ciudat numai, în observațiile din urmă ale lui «Deutsche Ztg.» De când așa face cineva datoria către patrie, însemnă că și «sanguin»? Poate de cănd există o Austro-Ungarie, dar numai în silsilul ei.

Mizeria în Italia.

Serviciul telegrafic ne-a făcut deja cunoștința insurecționă din Calatabiano, în Italia. Poporul din această localitate, indignat contra excesivelor urcări a prețului painei și impotriva grelelor impozite orașenesci, — se revoltă, sili pe primarul orașului să-i predea cheile archivei, și dede apoi toc a cesteia.

Intervenirea trupelor avu de urmare o înălderare săngeroasă; trei carabinieri, un soldat și mai mulți cetățeni au fost omorinați.

«Mi se pare că sună un-spre-zece, și zise el; și incă timp ca să mă său în o trăsură, să trec pe la otel, să ia și pe mamă-mea și să plec la Paris cu trenul de la ameazi.»

La un-spre-zecea lovitură orologiu tău, El se îndreptă repede spre o trăsură ce sedea lângă cheie.

Când era să se său în trăsură, și aduse amintea că uitase să ia indărăt Corei banii ce i dedese în ziua precedentă. Ar fi putut să îndepună la otel, ca să ia de acolo Cora, dar nu era siguranță, de alt-mintreri formalitățile să-i ar fi făcut să peardă trenul.

«Voî pleca astă seară, zise el, nimică nu mă zorește. Mă duc să ia și pre mamă mea de la otel și să o plimb puțin. Biata femeie, ce fericită va fi cănd mă va vedea! Si cănd mă găndesc că ea nu se incredează în mine, cănd că nu are dreptate. Dacă ar sci că am uitat sănătatea și figura Corei. Niciodată nu o mai urcă acum, o desprețuiesc, ba incă mă este indiferentă.»

El apucă pe strada Parisului, spre a ajunge la otelul Amiralității.

Pe când trecea pe lângă un băcan, care avea alaturi și un birt din cele mai renumite din Havre, el auzi niște hohote de râs, ridică capul și se uită spre locul de unde venise.

Cora era aşezată, la una din ferestrele etajului al doilea, indărătul ei și rezmată pe umărul său se vedea un jumătate de secol și două-zeci și cinci ani, la spatele lor incă vre o

Acesta a fost incidentul de la Calatabiano. Cauzele cari au dat naștere acestor regretabili întâmplări nu sunt însă isolate numai în marginile menționatei localități; ele se intind asupra întregii Italiile, ca o boală din cele mai primejdioase, ce amenință această țară suroră cu mari și triste cataclisme sociale.

«Il Diritto» își consacră bunăoară un articol întreg, în care contestă adevărul afirmațiunii ziarului «Riforma», care ca guvernamental reduce faptul la o simplă înălderare între prietenii și dușmanii primarului de la Calatabiano.

Revoluționarea din Calatabiano, zice «Diritto», nu este un fapt de sine stătător, ci o remarcabilă simptomă a boalei, de care suferă poporul nostru social și care poate avea după sine grele urmări. Așa, spre pildă, său mai ivit tumulturi în niște localități din provincia Caserta, unde a trebuit să intervină de asemenea puterea militară, și unde Carabinierii au fost urmăriți de către tulburători.

Toate aceste tulburări au drept motive prețurile cele urcate ale pănei și imponențele comunale atât de apăsatore; ele sunt un serin despre starea cea tristă, în care au ajuns poporațiunile..»

Oare guvernul italian, în loc de a se ocupa de trebile interioare ale țării noastre, în loc de a întriga contra viitorului nostru economic și național pe o treaptă cu Alianța israelită, nu ar face mai bine să grăjească de neajunsurile patriei sale, cercând să sterge cauzele cari nemulțămesc și turbăra poporul italian?

Nu cerem ajutorul nimănui, niciodată al Italiei; dar avem dreptul să cerem altora, a ne da pace și să căută de treabă.

Veleitățile Serbiei.

«Köln. Ztg.» publică în numărul său mai nou circulară, trimeasă marilor puteri de către Ristică, și în care Serbia cere o recunoaștere de granițe despre Vranja, «pentru că actualele granițe nu ar fi potrivite cu apărarea teritoriului sărbesc de invaziunile albanezilor.»

Această circulară nu are niciodată un interes, — adică are interesul curiosității. De acea cetățenii se vor mulțumi și cu o mică semnalare a celor ce cuprinde.

Ca să nu perdem multă vorbă — ea este o serie de minciuni și deducerile greșite. Înțări Serbia ar avea să se teamă de invaziunea Albanezilor, atunci că această ar navăli de bunăvoie, din propria lor inițiativă, dar atât delegații Porței, că și informațiunile marilor puteri dovedesc, că bunăoară invaziunea de la Vranja, cu care s'a făcut atâtă sgomot și care este singurul argument pozitiv pe care îl intemeiază circulara, a fost provocată de Sârbii. Aceștia au atât pe Albanezii, cu scopul de a exploata apoi casul. A doua este corectă oare

patru, cinci tineri, toți eleganți, cu țigările în gură.

La această vedere George, păli și picioarele înădură subt el.

Indiferența cu care se lăndă sănătatea aci dispără la minut. Frumoasele sale determinanțe îl părăsesc. O gelosie teribilă îl mușcăse de înimă.

XX.

Așa dar ea era în un birt, cu niște tineri pe care nu îi cunoșteau de cănd de o zi, și unul din ei îi murmură la ureche vorbe dulci, o privire cu nerușinare, îndrăsnind său părțea pe talie și lângă el, alții gata să-l îndoeală și înlănuie pe amioi lor lângă ea și își pună la rândul lor candidatura la farmecile Corei.

Si pe această femeie el o iubise de multă vreme. Pentru ea el își înstrăinase tota lumea din Noul-Orlean, pentru ea el își espuse viața într-un duel teribil și tot pentru ea el ucise un om.

Eată femeia, căreia el se determinase astfel să o cunoască înaintea sa așa că să o cunoască înaintea tuturor acelora care îl iubesc.

Pe care să o cunoască înaintea tuturor acelora care îl iubesc. Dar și într-o altă parte, el își spunea că nu este de merită, și chiar de a trebui să facă astfel de lucru. Va fi să se retragă.

purtarea Serbiei, ca stat mic, când apelăza la „marile puteri” pentru întinderea granițelor sale cu prețul despărțirii unui stat vecin? Nu se sănătionează oare astfel un precedent, o usurăjune de drept, care transformă mai târziu în obicei și legătură, va putea fi funestă tuturor statelor mici, înădăduind că vor crea dificultăți sau indisponibilități statelor vecine?

Procederea guvernului serbesc cu zisa circulară este atât de problematică în ce privește principiul moral, în cît nu o știe califică destul. Măncă în măncă cu Grecii, Serbi sunt cei de antăru, că folosindu-se de imprejurări, vin și sănătionează prin pasul lor puterea de arbitru... fără rușine» a areopagului european.

«Die Presse» ne spune de altfel, că răvnă de căstig a lui Ristică nu vine remâne de căt răvnă, și că puterile nu vor încresta.

O întrebare «Gazetei Transilvaniei»

«Gazeta Transilvaniei», fiind vorbă de corespondentul «Rom. Libere», care scrie despre lucrările privitoare la Ardeal, roăgă «Biserica și Școala» din Arad, să nu o pue într-o căldare cu acel corespondent.

Am vrea să știm de ce. Oare se teme «Gazeta Transilvaniei», că pușii într-o căldare, noi ne-am încălzii până când ea s-ar topi? Nu va fi atât de amabilă onorata redacție a acestui organ, să ne spue dacă aceasta e frica, sau alta oare care...»

«Intr-o căldare...» Poate onorabila «Gazeta» a mai pătit o căldare!... și dacă a pătit-o, să fi săpăt să nu mai să îngrădit... In tot cazul idea este originală pentru nește publicațiuni puțin originale.

Așteptăm...»

DIN CAMERILE DE REVISIURĂ

— Sesiunea extra-ordinară. —

Sediul de la 4 Iunie, curent.

Camera. — Se comunică adunării petiționale unui număr de 203 locuitorilor din urbea Calafat, prin care cer a fi improprietățile pe moșiile statului. Se admete urgența asupra ei.

Se aleg membrii în consiliul de administrație al casei de depuneri și consegnării d. P. S. Aurelian, I. P. Dumitrescu și St. R. Bechianu.

Coloșul I de Ialomița se declară vacanță în urma optării d-lui C. A. Rosetti pentru al III de Ilfov.

D. Dim. Cariagdi se alege că membru care se asiste la tragerea la sorti a obligațiunilor rurale și domeniile.

In consiliul de administrație al vîndării

„și așa să facă toti acei tineri de el? Ce fel! El o lăsa să alegă după placul său, le o dădea chiar, el poate sănătate că e intelește cu ea, spre a o lăsa liberă și în loc de al numi slab, el poate crede infam.

Nu! el trebuia să proteste contre acestei ne-rușinante purtări și să o numirească înaintea tuturor acelora tineri cu numele său, să o silească și se întunca cu el la otel. În fine să spună, că el o părăsește, și să plece la Paris, atunci el poate fi liberă; dar că va fi el în Hayre, onoarea ei poruncează a face să i se respecte drepturile sale.

In secundă, determinarea sa fu luată; el va intra în birt, va întreba de Cora; și dacă ea nu va voi să îi vorbească său dacă după ce îi vorbit, ea nu va voi să îi urmeze, atunci el, fără sgomot, se va purta cu ea înaintea tuturor insotitorilor ei cum o merită, și chiar de a trebui să facă uz de forță, va eșa cu ea său și să se retragă.

Dar în minutul când căile peste pragul biroului, o idee îl opri: «Ei sunt, și dăse el, cinci săse, și și mai mulți servitori pe lângă el: dacă le-ar veni gust să mă dea afară, aş remâne de rîs în fața lor și a Corei. Trebuie să caut și împiedică să se atingă de mine. Da, mă trebue o armă, oare care e că ma înofensivă, căci nu mă voi servi de ea, dar în fine o armă... Dacă mă duce la otel să ia revolverul de pe masă... Nu, e o armă prea prieloasă, o mie

banurilor statului se aleg, ca membri, dd. St. Peretianu-Buzău și I. Poenaru Bordea.

—
Adunarea trece apoi în secțiuni.

Dăm astăzi un specimen despre limba și sentimentele unuia Judan «care a optat pentru naționalitatea română». El face parte din categoria vîțejilor d-lui Costinescu, cărui a tras la sorti; este o copie de pe o petiție către Domnitor.

VITORII CETĂȚENI ROMANI.

Sub semnatul *Berman Leibovici*, fiul d-lui *Zalmān Folticinean*, în etate de 28 ani, născut și domiciliat în urba Peatra.

Ca cel mai umilit, și mai plecat servuț al înălțimea vostre, vin cu prezența plângere în prezența caronei înălțimea vostre, pentru următoarele întâmplări, Găre mi s-a causat în timpul resbelului ce a urmat în anii 1877-78, și pînă la finirea: 1) Ca un unic fiu ce sunt și astăzi în cassa a părintelui meu de mai sus, fără ca să fiu fost trecut, s'au inscris în vre o listă a Tinerilor, și de recrutare, fie de oră ce categorie militicană obligatoare pentru întregă țară România, forsă am fost transportat din cassa părintească de către Primarie și Poliția Urb. Peitra m'a tuns în forma Milițiana, transportându-mă ca drept milițian, numit fiind „Sănitar“ pe cămpurile nevoie unde a devenit cî m'am făcut serviciul sănitar într-alți milițieni la ambulanța deviză și III activă, în locurile unde a urmat resbelul și în locurile destinate a nume și anume Verbița și Plevna, în fine totă serviciile quare l'am facut și fost un timp mărginit adică... lună însă serviciul pe care l-am făcut a fost cu Straile și totă mărcămintea incredință mie de loc, precum și prin Poșta numai și numai de la numitul meu părinte Zalmān Folticinean țară ca Guvernul respectiv se mî sie dat macar veră-o cameșă Pantalonii-Ghette s'au cătu de puțin macar, în fine după toate munca que am întrebuit, adică separarea de gropi pentru morți, ingrijire de răniți pe la spitalurile milițienilor Et: Et: cu mare greutate am scăpat eu viața. Cu vroia Creatorului pe cănd resbelul a contenit, m'a putut crede Prea înalte Domne, ca abea un scăpat numai cu viața însă desbrăcat, gol, încălțat cu picioarele pedestre abia am putut răbătă și Dumnezeu fiind mare asupra toată lumea mă indreptat și pe mine prin oameni buni și erghenisti am sosit pînă la Peatra la casa Părintelui meu, unde atât de spaimă de huiet și alarmelor și glonțuri et, et Gue în mai multe locuri și resbelului unde am fost, am fost bătut aice în Peatra un timp mărginit fără să fi avut vră un azutor de guvern de un ban macar. Contra! in loc unde am incredință cu decoraj ce mi se cuvenea ca drept caștagat, fiind eu sudearea cu vîrsarea de singe e'au uzeanța et, ba încă și mai ceva în locul a asta de mai sus, sunt foarte aspru persecutata se plătesc dările Guvernului adică plata personală, cărui comunică și alte etc.

Aqueasta toate vă declără Pră înălțate Dômne

le sufer eu, numai și numai în privința că sunt Evreu și nu Român sau Creștin.

În fine, fiind că Creatorul v'a înălțat pe înălțimea Voastră Domnă, asupra întregă țără România, și ca un părinte precum și Aimatorul dreptăților, în omagiu genunchindu-mă în prezență pré înălțate Domniei Voastre, Rugându-mă la D-v. ca să vă miluiți asupra unuia biet nenoroșit și miserabil ca mine, măntuindu-mă grațios prin orice veță găsi convenabil spre legitima mea satisfacție.

Al Mariei Voastre
Cei mai supuși și devotati servitori
(SS). *Berman Leibovici*.

AREA ZIARELOR

* * Ca stil demagogic, nimic mai frumos, nimic mai sublim ca revista «Românuș» de azi.

O recomandăm encyclopediștilor, ca specimen.

Ca revistă a unuia ziar serios, — având în vedere vră 10 reviste antecedente — nimic mai antipatic, nimic mai greșos: ea e repetiția acelorași elogii aduse partidei cărmuitoare.

O recomandăm... nimănui.

Afară de elogii, aduse partidei cărmuitoare și acuzații celei conservatoare, «Românuș» mai are un consiliu pe care l'adresează cetățenilor și guvernului.

Dar în acest consiliu e o flagrantă contracicere cu cele zise mai înainte:

A speră un guvern că va putea să meargă cu morții în brațe este a se perde cu totul... zice acest consiliu.

Si cine se laudă și se laudă mai mult cu cei morți ca cărmuitoari?

Întoarce-te spre națime — zice «Rom.» guvernului — ocupăte de dânsa, crează mereu școli, schimbă programele celor sterpe ale instrucției, fă să domniască dreptatea în sate, fă ca justiția să luciască în tribunale și administrație, formează bănci agricole, desgropă minele, comoriile îngropate în pămînt, desrobește sufletele etc.

Ce ne-a făcut dar guvernul de 3 ani de zile... dacă astea trebuie să le facă de aci înainte?

Frumoasă declarație!!!...

* * «Timpul» polemizează cu «Românuș» asupra declarațiilor date în ultima revistă a acestui organ, în privința cestuii art. 7.

De pare ce «Românuș» însă nu arată ce părere are guvernul și ce soluție propune în cestiu articolului 7, «Timpul» trage peste acuzații directe și indirekte aduse de «Românuș» zicend:

Nu avem de loc nevoie să ne apără.

La fine declară, că minoritățile nu vor putea să din rezerva lor, orășăcar și să acescări și denunțările roșilor.

* * Organul centralului polemizează cu «Românuș» de sămbătă.

Trăsura în care se suise Cora, trebuie repede pe dinaintea lui George și el o zări, veselă, sunărendă, puțin roșie, ședind în fundal trăsuri pe cănd soțul său, încurajat de numeroasele toasturi ce ridicașe, și luna mănele și le ducă la buzele sale.

George rămasă nimerit; avu ca un fel de nălușire, dar din acest moment, George, dupe cum a mărturisit-o mai târziu, și perdu rațiunea.

Dacă toate mișcările sale de la prânz și pâna la cinci și jumătate seara nu ar fi fost cu îngrijire căută și constatătă în regulă, dacă nu i s-ar fi zis: «Aș făcut cutare lucru, aș fost în cutare uliță, aș vorbit cu cutare persoană el n'ar fi scutit niciodată ce a făcut.»

Gelosia, cănd atinge oare care grade, seamă cătă o dată cu beția. Omul sub puterea acestei pasiuni, vorbesc și lucrează fără a avea o autorizație a avea asemenea arme.

Acela la care intră George, observă că cumanatorul său era agitat, și temerându-se a nu se compromite se scăpa de el, zicend că nu sunt încă gata.

Această incercare de a să luă o armă avu mai târziu, o așa de tristă putere asupra destinului lui George, și fu așa de rău explicată, în cădine credem datorii a atrage atenția asupra ei.

Repsins de neguțătorul de arme plecă eșără pe strada Parisului, cu gând de a intra fără armă, unde mănea Cora și veselii săi însoțitori, cănd și se păru că două trăsuri se oprișe într-o casă către care plecase. Înțelesul spre le ajunge, dar înainte de a le întâlni, cinci persoane eșiră din birt, trei din ele se suiră în

a dăunătră trăsura, celelalte două, Cora și George, cănd văduva trăsura depărându-se, fiind a alergă după ea și a încerca să o ajungă.

Dar nu isbuti.

Trecătorii și prăvăliașii, pe cără această fugă nebună să mîră, și au seamă în uliță cea mai umblată din Havre și cără să urmăruie ochii,

în văduvă oprindu-se aproape de hotelul Europa.

O trăsura de piață cu două căi era aci, George alergă spre vizită și zise:

VARIETATI

Sumburi de cireși. — Sunt mulți oameni cără măncără cireșile cu sumburi cu tot.

Dacă ar ști ce li se poate întempla în urma acestui rău obicei, sigur că l'ar pări.

Să cităm un singur casă, pe care el găsim în «Progresul medical roman.»

Acum când sezonul cireșelor a sosit, atragem atenția publicului asupra următorului casă observat de d. dr. *Buequoy* și despre care d-lui a dat relații societății de terapeutică din Paris în sedința din 24 a lună curente:

Un individ, zice d-sa, se prezintă acum cătăva ani cu simptomele unei peritonite; în urma administrației cător-va purgative se facă bine. După un an se prezintă cu aceleași simptome, însă mult mai pronunțate, și după toate mijloacele terapeutice administrate, individul succombă... Care nu fu mirarea d-sale, cănd, la autopsie, se găsi în intestinul gros 236 sumburi de cireșe, formând o masă compactă.

Un rău arzând. — Se serie din New-York, cum că în 20 Aprilie ramura dintre Blackwells Island și Hunters Point a râului East River se află în flacără. Înălță s'a observat, cum că țiava, care era aşezată pe fundul râului și conducea petrolet crud spre rafinare de la trenul central din New-York în Hunters Point, a crăpat. Cantitatea cea mare de oleu în urma acestei spargeri a eşit pe suprafața apei și cătăva copii sglobăi observându-l l'au aprins și au fugit de acolo. Se înțelege cum că întreaga suprafață în un moment s'a acoperit de flacără. Vîntul ațăia flacările și le lăzi către țermuri Cong-Island. Aci începă flacările a atinge fabrica de nați, mai multe edificii și lemne. Focul a durat 4 ore și numai prin astuparea țievei s'a putut stinge. Se zice, că paguba causată e considerabilă.

Serviciul telegrafic al «României Libere»

de la 17 Iunie — 9 ore dim.

Paris, 16 Iunie. — Astăzi a inceput la Camera deputaților discuția proiectelor de lege prezentate de d. Jules Ferry, ministru de instrucție publică. Cu această discuție s'a făcut un mare tumult provocat de dreapta Camerei; președintul a trebuit să pronunțe contra d-lui Paul de Cassagne censura cu excluderea din sală de deliberării pe timp de trei zile.

Constantinopol, 16 Iunie. — Se vorbește încă că ar fi probabil întoarcerea în afaceri a lui Mahmud Nedin-pașa, vechiul mare vizir. D. Layard, ambasadorul Englitării, a protestat sultanului contra acestei întoarceri, pentru că Mahmud Nedin să arătat tot-d'anna favorabil Rusiei cănd era la putere.

Roma, 16 Iunie. — În alegerile ce său făcut la Roma au fost aleși în consiliul municipal 8 liberali și 5 clericali, în consiliul provincial 2 liberali și 1 clerical.

Guvernul italian a adresat vice-regelui din Egipt o notă, prin care protestă contra decretelor din 22 Aprilie.

— Vezi trăsura acea, ce trece colo, pe lângă teatru? Iți dai doni napoleonă dacă o ajungi.

— Nu o să pot, zise vizitul, și trăsura fiului d-lui Mazilier, are cel mai bun cal din Havre și văd că merge înă.

— Încearcă.

Vizitul se său pe capră, biciu cău, dar trăsura lui Victor Mazilier ocolise în acest timp piata Comedie, trecuse cheiul și intrase în strada Soseli, o perduse din vedere.

Atunci și veni în gănd lui George de a se întoarce la birtul unde văduve pe Cora. Credea că servitorii l'ar putea întrepta. Acela pe care l'intrebă, temându-se să nu supere un mușteriu vechi ca Victor, nu voia a respunde unuia străin, ale cărui întrebări le bănuia.

In timp de două ore și se perdu urmele lui George de Hamel. După ce a părăsit trăsura, el plecă spre locurile unde să zidit băile Frascati. La cinci ore l'ă văduvă intrând la otelul de India. Un servitor ce l'intălnește zise: «Ia, privesc pe doarul de la numărul 33, ce palid e și ce turburat aș jura că și s'a intamplat o nenorocire.»

Acesta sunt ceea ce se află mai târziu din faptele și mișcările lui George de Hamel în anul de Iunie 1868.

(Va urma).

Londra, 16 Iunie. — D. Bourke a declarat, în camera comunelor, că d. Vivian, consulul general al Englitării în Egipt, n'a fost rechemat de la postul său. El s'a reîntors la Londra numai pentru cause familiare. D. Adam, primul secretar al ambasadei engleze din Paris, este singur insărcinat cu conducerea afacerilor în absența d-lui Vivian.

D. Bourke a refuzat de a comunica parlamentului corespondență diplomatică relativă la Egipt.

Viena, 16 Iunie. — Se serie din Filippopol către «Pol. Corr.» că consiliul directorilor a hotărât a fișe sub steaguri, până la intrunirea adunării provinciale, efectivul actual al miliției ce se ridită aproape la 10,000 oameni.

Său iscat discordii serioase între generalul Vitalis și cei lații directori. Poziționea comandanților trupelor rumeliote pare așa ca să fie criticată.

Havas.

Mare și fericită nuvelă. Bioul principal de loterie germană Isenthal Comp. în Hamburg, publică prin ziarul nostru de azi dejă a II-a Serie a loteriei germane de bani, a cărui tragere se incepe la 9 Iulie 1879. După informațiile primite de la casa Isenthal Comp., participarea României la Sarul I au fost întrăzăti, în cădine Isenthal Comp. are de gând de a institui în România o Agentie, și a să facă chiar mai multe întreprinderi în această privință.

Premierul cel mare al ultimei Serie a fost câștagat de un proprietar la Iași, și premiul al doilea a fost câștagat de un fabricant de la Berlin. Clientii Români au mai câștagit și difereite câștaguri mici. Este de dorit și sperăm că de astă dată fortuna va favoriza pe clientela română și cu câștagul cel mare care înțelege jumătate milion de franci. Putem deosebi și de la prima participare și fi foarte considerabil. Este de prisos de a mai vorbi aci despre soliditatea acestor Loterii, de care și garanția guvernului a unui Stat german și suficientă pentru fiecare jucător.

Casa Theodor Scheller în Brunsvo ne comunică că un client al lor în Austria de sud a câștagat la ultima tragere principala loteriei de Brunsvo, lea nr. no. 62,313, casa Theodor Scheller a și respus de la a cecăsumă fericitului client.

BIBLIOGRAFIE

Va fi în curând de sub presă: Negriada — poezie națională de Ar. Densușianu, Partea a III-a în secolele căntură.

Prețul 5 lei noi, pentru Astro-Ungaria 2 fr.

Așa să fie de sub tipar și se află de vîndare la toate librăriile.

Conferința d-lui I. I. Heliade-Rădulescu: A. I.ianța Israelită universală și modul cum ar trebui rezolvat darea drepturilor politice jidăilor: fară ca existența națională să fie pusă în pericol.

CURSUL BUCUREȘTI

MARE CASA DE SCHIMB LA „BURSA BUCUREȘTI”

No. 48, STRADA LIPSCANI No. 48.

Pe șîua de 5 Iunie 1879 ora 12

OBLIGAȚIUNI

	Cump. vînd.

